

особливості образотворчого і музичного мистецтва, вдосконалюються психічні процеси (пам'ять, уявлення, мислення, мовлення), розширюється світогляд учня, покращуються комунікативні здібності, виправляються недоліки у поведінці, дитина починає пізнавати світ розумом і серцем.

Список використаних джерел

1. Березіна О. М. «Грайлик». Програма з організації театралізованої діяльності в дошкільному навчальному закладі/О.М.Березіна, О.З. Гніровська, Т.А.Линник.- Вид. 2-ге, без змін. – Тернопіль: Мандрівець, 2015. – 56 с.
2. Комілкова А. Українські народні інтерактивні музичні казки. Методичний посібник для музичних керівників та викладачів центру дитячого розвитку. – К.: «Музика для малюків» 2016. – 28 с.
3. Малашевська І. А. Програма оздоровчо-освітньої роботи з дітьми старшого дошкільного віку «Веселкова музикотерапія» / І. А. Малашевська, С. К. Демидова. – Вид. 2-ге, без змін. – Тернопіль: Мандрівець, 2016. – 44с.

КУЧІНКА Т.П.,
МОЛНАР Т.І.

Мукачівський державний університет, Україна

ІННОВАЦІЙНЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЯК ПРЕДМЕТ ПЕДАГОГІЧНОГО ДИСКУРСУ

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується динамічними інноваційними перетвореннями в усіх сферах життєдіяльності людства, у тому числі й освіти. Це зумовлено спрямуванням соціально-економічного розвитку України на європейські стандарти, що передбачають якісне оновлення освіти. Євроінтеграційні процеси в системі сучасної освіти в країні сприяють посиленню уваги до рівня підготовки педагогічних кадрів. На цьому наголошується в Законі України «Про вищу освіту», Національній доктрині розвитку освіти, Національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012-2021 рр. та інших нормативно-правових актах.

Потреба в інноваційній спрямованості педагогічної діяльності в умовах розвитку освіти покликана необхідністю оновлення організації навчально-виховного процесу в освітніх закладах. Інноваційні педагогічні технології стають типовим явищем освітянської практики, а готовність до професійної діяльності в інноваційному освітньому середовищі – вимогою до всіх педагогів. Це формує соціальне замовлення на нові підходи в системі освіти, нове ставлення педагога до своєї діяльності.

Аналіз психолого-педагогічних джерел дозволив констатувати, що проблема підготовки вчителя до професійної діяльності в інноваційному освітньому середовищі розглядалася з різних сторін, як-от: упровадження педагогічних інновацій у навчально-виховний процес школи (Л. Березівська, В. Ільченко, Р. Чуйко, О. Шапран); творче зростання вчителя в умовах інноваційної діяльності, підвищення його фахового рівня, професійної компетенції (Л. Базиль, Л. Ващенко,

Л. Даниленко, І. Зязюн, В. Семиченко, С. Сисоєва); готовність педагога до інноваційної діяльності (Л. Буркова, І. Дичківська, О. Козлова, І. Підласий).

А. Каташов узагальнює різноманітні підходи до визначення поняття «освітнє середовище навчального закладу» та розглядає його як сукупність духовно-матеріальних умов функціонування закладу освіти, що забезпечують саморозвиток вільної й активної особистості, реалізацію творчого потенціалу дитини. Освітнє середовище, на думку автора, виступає функціональним і просторовим об'єднанням суб'єктів освіти, між якими встановлюються тісні різнопланові групові взаємозв'язки, і може розглядатися як модель соціокультурного простору, у якому відбувається становлення особистості [2, с.8].

В. Ясвін розуміє освітнє середовище як «систему впливів і умов формування особистості за заданим взірцем, а також можливостей для її розвитку, що є в соціальному й просторово-предметному оточенні». Науковець стверджує, що освітнє середовище не має чітко фіксованих меж. Останні визначаються самими суб'єктами освітнього процесу (керівниками школи, педагогами, батьками, дітьми).

Для нашого дослідження цінними є наукові розвідки вітчизняних науковців (Г. Щекатунової, В. Тесленко, А. Цимбалару), які зазначають, що навчально-виховне середовище – це певним чином організоване педагогічне середовище, що стимулює розвиток і саморозвиток кожного включеного в нього індивіда, це система умов для особистісного і творчого розвитку дітей та педагогів – усіх суб'єктів освітнього процесу, це середовище розвитку й виховання особистості.

Сучасні суспільні виклики спонукають вчителів до створення інноваційних моделей освітнього середовища.

Інноваційне освітнє середовище в психолого-педагогічній літературі розглядається як педагогічно доцільно організований простір життєдіяльності, який сприяє розвитку інноваційного ресурсу особистості; інтегрований засіб накопичення і реалізації інноваційного потенціалу навчального закладу.

Н. Разіна розглядає поняття «інноваційне освітнє середовище» як комплекс взаємопов'язаних умов, які забезпечують освіту людини, формування особистості педагога з інноваційно-творчим мисленням, його професійну компетентність [3].

Л. Ващенко уточнює, що інноваційне середовище окремого навчального закладу, наповнене інноваційними змістом і формами організації, забезпечує умови для формування нової якості професійної науково-педагогічної та управлінської діяльності, тим самим створює потужний потенційний ресурс для розвитку і професійної діяльності фахівця [1, с. 39].

Отже, ми дійшли до висновку, що інноваційне освітнє середовище – це організований простір життєдіяльності, який має власну інноваційну структуру та складається з комплексу взаємопов'язаних умов, які забезпечують продуктивну діяльність та реалізують інноваційний потенціал навчального закладу, розвивають творчий потенціал та сприяють розвитку інноваційного ресурсу особистості. Тільки інноваційна за своєю сутністю освіта може виховати людину, яка живе за сучасними інноваційними законами глобалізації, є всебічно розвинутою, самостійною, самодостатньою особистістю.

Список використаних джерел

1. Ващенко Л. Інноваційне середовище післядипломної педагогічної освіти / Л. Ващенко // Післядипломна освіта. – 2012. – № 1. – С. 37-40.
2. Каташов А.І. Педагогічні основи розвитку інноваційного освітнього середовища сучасного ліцею: автореф. дис. ... кандидата пед. наук: 13.00.01 / А.І. Каташов. – Луганськ, 2001. – 20 с.
3. Разіна Н. О. Акмеологічний підхід до розвитку професіоналізму сучасного педагога в інноваційному освітньому середовищі середньої школи / О.Н.Разіна / Вісник наукової школи педагогів «АКМЕ». – 2009. – Випуск 3. – С. 8-12.

КУШНІР Г. В.,

ТОВКАНЕЦЬ Г.В.,

Мукачівський державний університет, Україна

ВИХОВНІ ЗАНЯТТЯ В ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ

Група подовженого дня є однією із форм виховання дітей і допомагає організувати найсприятливіші умови для їхнього відпочинку, навчання і виховання, поєднання навчально-виховної роботи на уроках і в позаурочний час. Вона забезпечує, враховуючи вікові особливості, їхній розумовий, моральний, естетичний, фізичний, духовний розвиток, створює умови для організації продуктивної праці, відкриває можливості всебічного виявлення і розвитку індивідуальних здібностей, запитів та інтересів дітей.

Успішна робота групи продовженого дня залежить не тільки від того, наскільки цілеспрямовано спланована робота й наскільки правильно організований у ній режим. Від раціональної, з точки зору педагогічної і гігієнічної побудови режиму залежить підвищення успішності, збереження достатньої працездатності і попередження втомлюваності учнів.

Однією з ефективних і динамічних форм діяльності у процесі організації роботи групи подовженого дня є виховні заняття. Основні компоненти виховного заняття.

Перший етап – підготовчий. Щоб заняття стало яскравою подією, рекомендується організувати різноманітну за змістом і способам оформлення та введення в дію рекламу або так званій анонс, завдання чого – надихнути дітей на участь в заході, привернути їхню увагу, викликати у них інтерес. Реклама може бути звичайною, площинною (афіша, оголошення) і об'ємною (тумба, куля, «будинок»). Реклама може бути театралізованою. Її носії – спеціально підготовлені групи бродячих артистів, глашатаї, популярні герої книг і мультфільмів. Можна також залучити шкільне радіо і такі засоби масової інформації, як листівки. По суті, рекламними стануть різноманітні поштові відправлення, спрямовані на адресу групи: телеграми, повідомлення, листи, карти, путівники та ін. Рекомендується організувати запрошення – акт творчий і делікатний, але завжди дуже приємний. За адресної спрямованості запрошення можуть бути колективними (для всієї групи) та індивідуальними. Завжди викликає інтерес незвичайна форма запрошень:

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>